Maatregelen genomen/in gang gezet sinds rapport Commissie Donner, SCS en Doen wat kan.

1. Het uitwerken en ontwikkelen van de vereenvoudiging van de vaststelling van schadevergoeding door normering.
   - Rotterdamse schaal. Per 1 januari 2026 gelden de aanbevelingen van de Rechtspraak over het hanteren van de Rotterdamse schaal bij het begroten van smartengeld.
   - De Erasmus Universiteit Rotterdam heeft het rapport 'Doen wat kan' opgeleverd. De Raad voor de rechtspraak geeft invulling aan de volgende aanbevelingen die aan hen zijn gericht:
     - Een beschrijving van de werkwijze ten behoeve van de behandeling van de vordering benadeelde partij in het strafproces, inclusief instructies ten aanzien van complexe schadeposten zoals genoemd in 'Doen wat kan' (gederfd levensonderhoud, verlies van arbeidsvermogen en shockschade), vastgesteld door het LOVS.
     - De versteviging van de samenwerking tussen afdelingen civiel recht en strafrecht van de gerechten ten behoeve van verbetering van de behandeling en beoordeling van de vordering benadeelde partij in het strafproces.
2. Uitbreiding ongemaximeerde voorschotregeling met aantal ernstige geweldsdelicten (SCS). Verwachte inwerkingtreding in 2027.
3. Uitbreiding kring der gerechtigden affectieschade. Advies op de Wet uitbreiding vergoeding affectieschade is uitgebracht op 26 augustus 2026 door de Afdeling advisering van de Raad van State. Het nader rapport is in voorbereiding.
4. Bevorderen toepassing vroegtijdig conservatoir beslag. Kleinschalige pilots lopen in verschillende regio's tot eind van dit jaar.
5. Vaker toepassen mogelijkheid art. 14c lid 2, aanhef en onder 4, Sr (als bijzondere voorwaarde opleggen een verplichte storting van een geldbedrag in het Schadefonds Geweldsmisdrijven of ten gunste van een instelling die zich ten doel stelt belangen van slachtoffers van strafbare feiten te behartigen). De Rechtspraak beheert een (niet-limitatieve) lijst waarop een aantal instellingen staat vermeld, om de duidelijkheid te bevorderen ten aanzien van welke instellingen dit mogelijk is.
6. Kosteloze rechtsbijstand voor slachtoffers van internationale misdrijven. Er wordt begunstigend beleid gevoerd in de gevallen dat de vervolging in Nederland is aangevangen.
7. Het Schadefonds Geweldsmisdrijven krijgt de mogelijkheid om een uitkering te verstrekken bij (stelselmatig) psychisch geweld. Het wetsvoorstel strafbaarstelling psychisch geweld introduceert een zelfstandige strafbaarstelling van dwingende controle en wijzigt de strafbaarstelling van mishandeling, zodat duidelijk is dat ook psychische mishandeling strafbaar is. Het wetsvoorstel is in juni 2026 in consultatie gebracht.
8. Aandacht voor equality of arms (Commissie Donner; Doen wat kan). De gesprekken over kwaliteit rechtsbijstand verdachte m.b.t. schadevergoedingsvordering lopen.
9. Uitbreiden reikwijdte SGM naar slachtoffers buitenland. Besluit om niet op in te zetten maar via het European Network for Victims Rights (ENVR) inzetten op verbeteren grensoverschrijdende samenwerking.
10. Verbeteren informatieverstrekking algemene voorzieningen (financiering verstrekt aan SHN).
11. Uitbreiding aanbod lotgenotengroepen (financiering verstrekt aan SHN).
12. Vereenvoudigen van schadeformulier. Verwachting medio 2027 nieuwe versie in gebruik.

Doen wat kan

- Bevorderen kennis over behandeling van de benadeelde partij bij alle partijen. Prioriteit bij vergroten kennis bij rechters en belangenbehartigers van verdachten.
  - "Bevorder het opstellen van (indicatieve) oriëntatiepunten voor schadevaststelling. (De Letselschade Raad, beroepsorganisaties, etc
- "Voorzie in een hanteerbare afbakening van 'shockschade' ten opzichte van schade van derden in de zin van art. 6:107 en 108 BW."

Werking van het stelsel voor compensatie voor slachtoffers van strafbare feiten

Slachtoffers kunnen zich voegen in het strafproces en een vordering tot schadevergoeding kunnen indienen om schade op de dader te verhalen. Als de strafrechter de schadevergoedingsvordering toewijst en een schadevergoedingsmaatregel oplegt, tracht de Staat het geld zoveel mogelijk bij de dader te innen en hoeft het slachtoffer dit niet zelf te doen. Als de dader de schadevergoeding acht maanden na het onherroepelijk worden van het vonnis niet (volledig) heeft betaald, keert de overheid het volledige resterende bedrag uit aan het slachtoffer (ongemaximeerde voorschotregeling voor geweld- en zedenslachtoffers) en wordt de inning op de dader voortgezet.[1] Buiten het strafproces heeft het Schadefonds een belangrijke functie. Slachtoffers van een geweldsdelict of seksueel misdrijf met ernstig lichamelijk of psychisch letsel als gevolg, kunnen via het Schadefonds een financiële tegemoetkoming van de overheid krijgen. Deze uitkering is een gebaar van erkenning namens de overheid voor het onrecht dat deze slachtoffers is aangedaan.

1